

MEZEN IN DE TUIN

Wie van ons kent niet de hier vrij algemeen voorkomende Kool- en Pimpelmezen? De kleine kleurige akrobaatjes die zo behendig aan een slinger pinda's kunnen bengelen. Het tafereeltje is bekend, maar toch altijd weer nieuw en daarom heb ik een voedertafel geplaatst op ongeveer 5 meter van het raam. Het menu bestond uit wat gemengd zaad en witte zonnepitten. Een aantal Kool- en Pimpelmezen had spoedig de zonnepitten ontdekt. Vlijtig werden ze gehaald en in de nabij staande bomen opengehakt. Dit spelletje ging door tot de zonnepitten op waren, dan verdwenen de mezen. Wanneer echter de voorraad weer werd aangevuld waren ze zo weer present. Je begon je wel af te vragen of deze vogels nooit verzadigd raakten. Tussen de bedrijven door werden natuurlijk ook nog wat pinda's geconsumeerd.

Om de proef op de som te nemen werden de mezen toen geringd en daaruit bleek dat telkens andere vogels van het gebodene gebruik maakten. In de loop van november bleken meer dan 50 Koolmezen van de pitten te snoepen. Begin december kwamen wat meer Pimpelmezen en verscheen er ook een enkele Groenling, terwijl een Glanskopmees al regelmatig aanwezig was.

Op de grond werd wat gemengd zaad gestrooid om de mussen van de voedertafel te houden; de Vinken profiteerden hiervan mee. Het is een boeiend gezicht de mezen zo de gehele dag af en aan te zien vliegen en vele kwartiertjes zijn dan ook besteed met het observeren van de vogels. Let eens op het verschil in karakter bij de Kool- en Pimpelmezen.

Blijft de vraag of het nodig is om bij het ontbreken van sneeuw en vorst de vogels te voeren. Nu, nodig is het beslist niet, maar wanneer wij het met mate doen en dan zorgen dat het voeder niet kan bederven, en bovendien de voedertafel goed schoon houden, kan het geen kwaad en verschaffen wij onszelf en de vogels veel plezier.

Het komt mij voor dat er deze winter veel mezen zijn, gezien ook het aantal dat komt eten. Als we de mezen willen behouden zullen we moeten zorgen voor broedgelegenheid. Ze komen nu in onze tuinen en een enkel paartje zal er ook wel willen broeden, mits wij er dan voor zorgdragen dat dit kan door het ophangen van een nestkast. Om resultaat te boeken zal de tuin echter aan enkele voorwaarden moeten voldoen. Wanneer er jongen zijn moeten deze met insecten worden gevoerd en daarvoor zullen enkele bomen in de nabije omgeving moeten staan. Zijn deze er niet dan zullen de mezen waarschijnlijk van de door ons geboden gelegenheid geen gebruik maken. De nestkast moet bij voorkeur in de schaduw hangen, want wanneer er jongen zijn mag de brandende zon niet op de kast schijnen.

Verder moet er voor worden gezorgd dat de vogels geen hinder van katten kunnen ondervinden. Heeft u een goede plaats aan de muur, let wel dat deze niet op het zuiden is of u moet de kast in de schaduw van een boom of dakgoot hangen. U kunt de kast het beste nú al ophangen. De mezen en ook wel andere vogels zullen er nu in gaan slapen en dan is tevens de kans groot, dat de slaapkast straks als broedgelegenheid wordt gebruikt. De mezen slapen niet elke nacht in de kast. Dit is afhankelijk van het weer. Op deze manier kan men niet alleen nú maar ook in het voorjaar plezier van de vogels in de tuin beleven.

Wanneer we een kast gaan ophangen moeten we er vooral niet indoen. Er zijn mensen die menen dat men de vogels moet helpen door wat stro of iets dergelijks in de kast te doen. Nogmaals, niet doen, het schrikt de vogels waar-schijnlijk af, zodat ze geen gebruik van ons aanbod zullen maken.

Wél kan men in het voorjaar veel plezier beleven van kortgeknipte stukjes wol of de losse wol van een nieuw tapijt. Bij het nestelen wordt eerst een laag mos aangebracht. Hierop komt dan de wol. Wanneer u dit ophangt in een netje wordt het er met snavels vol uitgetrokken en in de kast gesleept. Men moet echter de stoffering geheel aan de vogels overlaten. Dit zelfde geldt voor het voedsel. In het voorjaar de vogels geheel voor zichzelf laten zorgen.

Zijn er jongen in de kast gekomen dan verwacht je, dat deze na het uitvliegen wel in de tuin zullen blijven. Dat doen ze wél, maar zeer kort. Na een of twee dagen zijn ze vertrokken en zie je ze waarschijnlijk nooit weer.

Nu het voorjaar nadert is het ook interessant op de mezelgeluiden te letten. De Koolmeesman begint in februari al met zijn gezang, het zg. "zagen". Koolmezen hebben een zeer uitgebreide vokabulaire en het is boeiend deze geluiden te leren kennen. De bomen zijn nog kaal en wanneer vogelgeluid wordt gehoord, kan gemakkelijk worden nagegaan wie het geluid produceert. Degenen die zich voor vogelgeluiden interesseren raad ik aan daar dan goed op te letten. Wanneer er straks blad aan de bomen zit is het moeilijk de zanger in de kijker te krijgen. En zo kunnen wij het gehele jaar door van de mezen genieten.

K. Visser